

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/62/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112219431
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112219431.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Marianou Harvancovou v právnej veci navrhovateľa: V. Z. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX B. X, Č. L., zast. KUTAN & PARTNERS, s.r.o., Andrusovova 1, 851 01 Bratislava, IČO : 36 861 308, proti odporcom : 1. HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, 811 01 Bratislava, IČO : 35 885 459, 2. GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO : 35 838 825, obaja zastúpení JUDr. Petra Chudíková, advokát, Kalinčiaková 2, 974 05 Banská Bystrica, IČO : 42 187 915, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

1. Súd návrh **z a m i e t a**.
2. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 1.204,99-EUR k rukám právneho zástupcu odporcu v 1. rade, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
3. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi v 2. rade trovy právneho zastúpenia vo výške 1.975,35-EUR k rukám právneho zástupcu odporcu v 2. rade, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 19.06.2012 a doplneným podaním doručeným súdu dňa 30.04.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu v 1. Rade a odporcu v 2. Rade spoločne a nerozdielne verejne sa ospravedlniť navrhovateľovi za neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti spojených s podaním námietky zaujatosti zo dňa 03.09.2010 a následným podaním označeným ako " GENERAL FACTORING, A.S.(Slovak Republik) vs ČESKOSLOVENSKÁ OBCHODNÍ BANKA, A.S. (Czech Republic) - Completion of docementary proofs on the objection of blas agains V. N., Charman" zo dňa 06.09.2010, adresovaným Sekretariátu Medzinárodného arbitrážneho súdu v Paríži, ktorej obsahom bolo obvinenie smerované voči V. Z. N. za požiadanie úplatku za vstup spoločnosti GENERAL FACTORING, a.s. do arbitrážneho konania vedenom Medzinárodným arbitrážnym súdom v Paríži. Uvedené ospravedlnenie malo byť adresované Sekretariátu ICC, V. B. N., V. Y. N., W.. W. K., W.. X. J. a V. F. X. a zabezpečiť uverejnenie tohto ospravedlnenia aj vo forme inzercie vo vybranej tlači. Odporca v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 14.02.2014 žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. V podaní uviedol, že odporca v 1. rade nie je v konaní pasívne legitimovaný, nakoľko konal v rámci priameho zastúpenia ako právny zástupca odporcu v 2. rade na základe plnomocenstva v zmysle § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 25 ods. 2 O.s.p. Odporca v 1. rade si riadne plnil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o právnej pomoci uzavretej s odporcom v 2. rade zo dňa 01.06.2008. K zásahu do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti nedošlo, nakoľko odporca v 1. rade a odporca v 2. rade poskytli úplné a pravdivé informácie, ktoré obdržali od V. X., ktoré boli následne opakovane potvrdené jeho vyhlásením zo dňa 18.04.2010 a v liste zo dňa 28.09.2010. V predmetnom arbitrážnom konaní podal odporca v 2. rade dňa 13.08.2010 zastúpený odporcom v 1. rade námietku zaujatosti voči predsedajúcemu rozhodcovi V. Z. N., a to jednak z dôvodov subjektívnej i objektívnej zaujatosti

predsedajúceho rozhodcu k prejednávanej veci i účastníkom konania. Následne podal odporca v 1. rade žalobu o zrušenie rozhodcovského nálezu č. 12190/TE/MW/AVH/JHN/GZ zo dňa 26.07.2010, a to dňa 28.10.2010. Odporca v 1. rade argumentáciu obsiahnutú v námietke zaujatosti uviedol výlučne vo vzťahu k arbitrážnemu súdu a nešíril tieto informácie žiadnym iným spôsobom. Čestné vyhlásenia R.. V. I., člena predstavenstva odporcu v 2. rade a V.. S. Y., advokátskej koncipientky odporcu v 1. rade predstavujú reprodukciu skutočností prezentovaných na osobnom stretnutí dňa 26.08.2010 v Prahe s V.. F. X., predchádzajúcim právnym zástupcom odporcu v 2. rade v Českej republike, vo vzťahu k jeho komunikácii s predsedajúcim rozhodcom V.. Z. N.. Odporca v 1. rade len doslovne reprodukoval slová V.. F. X.. Neboli tak splnené predpoklady poskytnutia ochrany tvrdené navrhovateľom, t.j. nedošlo k žiadnemu neoprávnenému zásahu do práv navrhovateľa. Predložené čestné vyhlásenie navrhovateľa ako dôkazný prostriedok preukazujúci záznam obsahu rozhovoru s V.. X. neobstojí, nakoľko nejde o autentický prepis rozhovoru, ale o subjektívne tvrdenia navrhovateľa a nie je vlastnoručne podpísaný, čo spochybňuje jeho autenticitu.

Na pojednávaní dňa 09.06.2014 vzal navrhovateľ návrh v časti zabezpečenia uverejnenia písomného ospravedlnenia vo forme inzercie späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Súd uznesením č.k. 6C/62/2012-471 zo dňa 10.06.2014 konanie v tejto časti zastavil.

Odporca v 2. rade podaním doručeným súdu dňa 16.04.2014 žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že v arbitrážnom konaní podal prostredníctvom odporcu v 1. rade ako svojho právneho zástupcu námietku zaujatosti proti navrhovateľovi, ktorý bol predsedajúcim rozhodcovského tribunálu. Táto námietka bola doplnená podaniami zo dňa 24.08.2010, 06.09.2010, 22.09.2010, 06.10.2010, 14.10.2010 a 25.10.2010, ktoré obsahovali riadne preukázané dôkazy o zaujatosti navrhovateľa. Informácie obsiahnuté v námietkach a v následných doplňujúcich podaniach odporca v 2. rade okrem týchto dokumentov nikde inde neuvádzal ani ich žiadnym iným spôsobom nerozširoval. Odporca v 2. rade a odporca v 1. rade v podanej námietke okrem iného uviedli aj informácie súvisiace s navrhovateľom a arbitrážnym konaním, ktoré boli poskytnuté V.. F. X., na osobnom stretnutí dňa 26.08.2010 v Prahe s R.. V. I., členom predstavenstva odporcu v 2. rade a V.. S. Y., v tom čase advokátskym koncipientom odporcu v 1. rade. Tieto informácie od advokáta V.. X. následne použili ako jeden z dôkazov zaujatosti navrhovateľa v arbitrážnom konaní, teda tieto vyjadrenia nemôžu byť označované za živé, nakoľko ide o presnú reprodukciu slov advokáta X.. V zmysle uvedeného sa tak odporca v 2. rade nepovažuje za pasívne legitimovaného v konaní, nakoľko ak boli informácie poskytnuté V.. X. nepravdivé, zodpovednosť nesie on sám. Podaním námietky v rámci arbitrážneho konania odporca v 2. rade len uplatnil svoje ústavné práva a slobody na súdnu ochranu a na nezávislý a nestranný súd. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi : listom zo dňa 06.09.2010, listom zo dňa 26.08.2010, vyjadrením R.. V. I. zo dňa 26.08.2010, listom zo dňa 15.09.2010, listom zo dňa 18. Dubna 2007, listom zo dňa 13.08.2010, listom zo dňa 28.09.2010, listom zo dňa 13.08.2010, listom zo dňa 24.08.2010, listom zo dňa 22.09.2010, listom zo dňa 06.10.2010, listom zo dňa 25.10.2010, listom zo dňa 14.10.2010, rozhodcovským nálezom č. Rsp 264/03 zo dňa 05.11.2003, návrhom na zrušenie rozhodcovského nálezu Medzinárodného rozhodcovského súdu Medzinárodnej obchodnej komory vo veci č. 12190/TE/MW/AVH/JHN/GZ, výsluchom V.. F. X., výsluchom V.. V. I., výsluchom svedka V.. S. Y., výsluchom navrhovateľa, výpisom z registra trestov navrhovateľa v Slovenskej republike, výpisom z registra trestov v Českej republike, charakteristikou osoby navrhovateľa, pripojeným spisom Okresného riaditeľstva policajného zboru Bratislava 1 ČVS: ORP-1429/1-OVK-B1-2011-PM, Pravidlami rozhodcovského konania pred ICC, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

V.. F. X. doručil odporcovi v 2. Rade list zo dňa 18.04.2007 označený ako " Spory o platnosť dražby - zpráva pro klientta", ktorý obsahoval informáciu o tom, sa navrhovateľ " domáhal diskrétnoho jednaní se spoločností "v súvislosti s arbitrážnym konaním, pričom " jednaní dr. Kleina vybočilo z jistých mezí, směrem ne zcela koretním, byť nevysloveným výslovně", ďalej uviedol, že vyrozumel, že " dle procesních předpisu státu sudiště má být nějaký problém s procesním nástupnictvím v rozhodčím řízení."

Z uznesenia Rozhodcovského senátu zo dňa 29.04.2008 má súd za preukázanú, senát pripustil, aby namiesto doterajšieho žalobcu V.. Y. X.N., správcu konkurznej podstaty úpadcu IP Exit, a.s. (predtým IP banka, a.s.) do konania vstúpil ako žalobca General Factoring, a.s.. Z odôvodnenia vyplýva, že procesný návrh bol žalobcom podaný dňa 15.11.2005.

Listom zo dňa 13.08.2010 adresovaným na Sekretariát ICC v Paríži odporca v 2. Rade vzniesol námietku zaujatosti proti predsedovi rozhodcovského senátu p. JU.. Z. N. v spore č. 12190/TE/MW/AVH/JHN/GZ v súlade s čl. 11 (1) Pravidiel rozhodcovského konania MEDZINÁRODNEJ OBCHODNEJ KOMORY. V námietke uviedol, že sa z tlače a zo zdrojov českého prostredia dozvedel, že pán Z. N. je

osobne prepojený so žalovaným (Československá obchodná banka, a.s.) takým spôsobom, že princíp nezávislosti rozhodcov je vážne porušený podľa čl. 7(1) Pravidiel.

Listom zo dňa 13.08.2010 vyzval odporca v 2. rade zastúpený odporcom v 2. rade V.. X., aby potvrdil, že správa zo dňa 18.04.2007, ktorú osobne vyhotovil a všetky informácie v nej uvedené sú úplné a správne. Listom zo dňa 24.08.2010 adresovaným na Sekretariát ICC sa odporca v 2. Rade vyjadril k reakcii na námietku zaujatosti a uviedol, že nakoľko mu nebol rozhodcovský rozsudok doručený podľa čl. 28(1) Pravidiel, rozhodcovské konanie nemôže byť skončené. Námietku zaujatosti vzniesli v subjektívnej lehote 30 dní, odkedy sa dozvedeli o skutočnostiach preukazujúcich zaujatosť pána V.. Z. N..

Listom zo dňa 22.09.2010 adresovaným na Sekretariát ICC odporca v 2. Rade uviedol : " čo sa týka prísazného vyhlásenia pána X. z 15.09.2010, plne súhlasíme s jeho stanoviskom, že keďže nebolo podané formálne rozhodnutie o obvinení v danom konaní, tak je pravdou, že pán X. nikdy neobvinil pána N. zo žiadania úplatku, čo jasne vyplýva z komunikácie pána X.. Avšak , toto prísazné vyhlásenie nevyvracia fakt. Že pán X. poskytol pánovi I. a pani Y. informácie obsiahnuté v ich vyhláseniach. ... Predmetný list bol poskytnutý priamo pánom X., a je zvláštne že pán Klein vo svojej odpovedi zo dňa 10.03.2010 uvádza, že sa môžu s pánom X. osobne stretnúť a potom v dodatočnom vyjadrení zo dňa 17.09.2010 uvádza, že prebehol telefonát medzi ním a pánom X., v ktorom potvrdil, že sa mohli stretnúť, keďže v liste ktorý poslal klientovi ako aj v ústnom vyhlásení adresovanom pani Y. a pánovi I. je jasne uvedené, že pán X. sa osobne stretol s pánom N. E. a účelom "prediskutovania", ak je možné ho za také označiť, prípadu General Factoring vs. ČSOB:"

Listom zo dňa 28.09.2010 adresovaným odporcovi v 1. Rade V.. F. X. uviedol:" sděluji, že muj dopis společnosti GENERAL FACTORING, a.s. ZE DNE 18.04.2007, připojený v příloze Vaši mailové zprávy, je mým dopisem, kterým zpravují klienta o záležitostech v něm uvedených."

Listom zo dňa 06.10.2010 adresovaným na Sekretariátu ICC odporca v 1. Rade uviedol, že : "Priložený list (list od p. X. datovaný 28.09.2010) nepochybne potvrdzuje, že p. X. pri plnom vedomí napísal uvedený list a že vyhlásenia p. N. v emaile zo 16.09. ako aj v emaile zo 17.09.2010 a v emaile z 23.09. 2010 sú nepodložené a predstavujú len jeho osobné predpoklady. Priložený list je jasným písomným dôkazom o tom, že p. N. kontaktoval p. X. za účelom dohodnutia osobného stretnutia z dôvodov uvedených v predloženom liste datovanom 18.04.2007. Na základe predložených dôkazov a vzhľadom na aktuálne okolnosti, ktoré sme už uviedli v nej predchádzajúcej komunikácii je jasné, že p. N. bol zaujatý vo vzťahu k predmetu veci ako aj vo vzťahu k účastníkom a vyhlásenia p. X. jednoznačne dokazujú osobnú zaujatosť p. N. vo veci."

Navrhnutý svedok V.. F. X. na výsluchu dožadovaný súdom odmietol vypovedať z dôvodu nebezpečia začatia trestného stíhania svojej osoby. K bodom 2-5 uviedol: kvuli dnešnímu jednání ho nikdo z účastníků nekontaktoval, kolem roku 2010 se na mně telefonicky obrátil žalobce ohledně některých jednání z té doby, když se mně žalobce ptal, zda jsme sa někdy osobně setkali, jsem sa podivil nad tímto telefonátem a řekl jsem, že osobně ne, ale je možné, že při některých společenských setkáních tak mohlo být."K druhému dotazu, zda si je svědek jist. Zda pan V.. N. - žalobce po telefonu opravdu volal svědkovi, t.j. že to byl opravdu on, nebo to mohl být někdo jiný uvádí, že předpokládá, že ano, že když mu někdo volá, že sa domníva, že je to opravdu volající, ale jistotu nemá. Svědek uvádí, že o tom, zda volá žalobce, neměl důvod pochybovat. O tom, zda to byla osoba žalobce neměl důvod pochybovat."

Výsluchom svedka V.. V. I. súd zistil, že : v roku 2007 V.. X. osobne na stretnutí mňa informoval , že má vedomosť o tom, že navrhovateľ je pripravený k dohode, že navrhovateľa pozná a komunikuje s ním, a má vedomosť o tom, žeby si s ním vedel urobiť dohodu. Následne sme obdržali od V.. X. list síce k inej veci, ale v uvedenom liste bola poznámka o tom, že bol navrhovateľom kontaktovaný. V danom čase sme tieto informácie priamo nepoužili nakoľko sme sa zaoberali podstatou sporu, a to preukázaním výšky nášho nároku. Následne sme sa stretli osobne ja a V.. Y. s V.. X. a požiadali sme ho o potvrdenie informácie z predchádzajúceho obdobia. V.. X. informácie osobne potvrdil, údajne dal k tomu aj vyhlásenie. Vo vyhlásení som len potvrdil to, o čom som sa s V.. X. bavil."

Výsluchom svedka V..S. Y. súd zistil, že : s V.. X. som sa stretla za účasti R.. I., Predtým som V.. X. nepoznala. V.. X. tvrdil, že má informácie o navrhovateľovi v súvislosti s arbitrážnym konaním. Z tohto stretnutia som spracovala vyhlásenie,. Všetky konkrétne informácie sú obsiahnuté v čestnom vyhlásení a V.. X. bol kontaktovaný navrhovateľom. Nezodpovedám za tvrdenie V.. X. a neviem si vysvetliť pohnútku, ktorá viedla V.. X. k napísaniu tohto listu. Stretnutie s V.. X. v roku 2010 bolo iniciované práve listom z roku 2007 a na objasnenie uvedených skutočností."

Výsluchom navrhovateľa V.. Z. N. súd zistil : " námietku zaujatosti možno doručiť len písomnou formou. Pravidlá ICC hovoria o tom, kto obdrží námietku zaujatosti v rámci daného konania. " Na otázku, či trvá na tom, že sa s pánom X. v súvislosti s touto kauzou nestretol? Uviedol : Áno, Trvám. Podľa mena si ho

pamätám z obdobia, keď bol námestníkom MMČR. Absolútne vylučujem, žeby som sa stretol s X.S.G.Ý. v súvislosti s touto kauzou, vylučujem žeby som mu telefonoval."

Zo zápisnice o výsluchu osoby W.. V. Q. súd zistil, že k listu pána F. X. zo dňa 18.04.2007 sa dostal tesne predtým, ako podal námietku zaujatosti, dal im ho buď klient alebo bývalý advokát, X.. Š.F., ktorý zastupoval General Factoring predtým, podrobnosti neviem, viem, že my sme toho chytili a preverovali ho. Urobili sme presne to, že jednak sme sa pýtali klienta, ani povedali, že si od klientov prostredníctvom X. N. už v minulosti vyžiadal nejakú odmenu v súvislosti s rozhodovaním v spore. Tento list X. potvrdil, dokladám o tom dokument. Ide o mailovú správu. Potom sa osobne s p. X. stretla p. Y. a p. I., išlo o stretnutie len v tejto súvislosti, mali sme pripravené otázky, p. X. súhlasil, o tom stretnutí bola spísaná zápisnica. Týmto p. X. potvrdil skutočnosti o zaujatosti p. N., následne bola spracovaná námietka zaujatosti. " Na otázku vyšetrovateľa: Prečo ste týmto listom začali argumentovať až po vydaní konečného rozhodnutia, resp. Prečo bol až obsahom námietky zaujatosti, odpoveď : To som už uviedol, dostali sme ho neskôr, tesne predtým, ako sme podali námietku zaujatosti."

Zo zápisnice o výsluchu osoby V.. S. Y. súd zistil, že : čestné vyhlásenie zo dňa 26.08.2010 obsahuje skutočnosti, ktoré sa dozvedala od p. X. na osobnom stretnutí v Prahe dňa 26.08.2010, na ktorom bola spoločne s p. I.. Na otázku vyšetrovateľa : Povedzte mi o stretnutí s Alešom Dvouletým dňa 26.08.2010, čo bolo dôvodom stretnutia a kde ste sa stretli? Odpovedala:" Stretli sme sa v Prahe, bol hotole Intercontinental na recepcii, bola som tam ja, p. I. a p. X., viem, že stretnutie inicioval p. I. alebo p. V., neviem presne detaily, bolo to v súvislosti so skutočnosťami, ktoré boli uvedené v správe pre klienta, ktorú uviedol p. X. vo svojom liste zo dňa 18.04.2007. Pán X. so stretnutím súhlasil, nesúhlasil s nahrávaním, takže zápisnica nebola spísaná, písala si len svoje súkromné poznámky, ak p. B.. Q. spomínal nejakú zápisnicu, zrejme myslel niečo iné alebo sa pomýlil. Predkladám Vám listinu, overenú listinu, ktorá obsahuje list p. X. zo dňa 18.04.2007. Tento list je overený, ukazovali sme ho X. aj v Prahe, uviedol k nemu to, že tie skutočnosti sa stali tak, ako napísal, poďakovali sme sa mu a potom sme odošli. Sedeli sme spoločne asi j hodinu. Týmto list autorizoval. B. Q. Vám predložil aj listinu, ktorá preukazuje opätovnú autorizáciu tohto listu p. X.. Tá prebehla následne po stretnutí . Obsahuje našu žiadosť a jeho vyjadrenie, všetko je overené." Na ďalšiu otázku uviedla:" Čo sa týka našej námietky, bola podaná dňa 13.08.2010, potom bolo niekoľko doplnení, vieme Vám tieto predložiť. Nie je pravda, že sme námietku podali dňa 03.09.2010. ...Naším cieľom bolo preskúmať konanie a zabezpečiť klientovi právo na spravodlivý proces.... Nedošlo k nejakému nedorozumeniu medzi nami, tak ako sú informácie v mojom čestnom prehlásení, tak ich p. X. aj prezentoval. "

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len Obč. zák.) účinného v čase vydania predmetných článkov, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 cit. Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadošťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 cit. Obč. zák. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadošťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 cit. Obč. zák. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že podaný návrh je potrebné zamietnuť.

Odporca v 1. rade vzniesol námietku pasívnej vecnej legitímácie, ktorú odôvodnil tým, že konal v rámci priameho zastúpenia ako právny zástupca odporcu v 2. Rade na základe plnomocenstva v zmysle § 32 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 25 ods. 2 O.s.p.. V danom prípade nebolo preukázané a ani odporca v 2. rade netvrdil, že by konaním odporcu v 1. rade došlo k prekročeniu jeho oprávnení vyplývajúcich z udeleného plnomocenstva, prípadne ku konaniu z ktorého by bol odporca v 1. rade viazaný sám. Odporca v 1. rade na základe plnomocenstva udeleným odporcom v 2. rade využívať všetky zákonom prípustné prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci.

Keďže označenie odporcu je dispozitívnym úkonom navrhovateľa, ktorý je povinný preukázať v konaní svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu a tiež dôvodnosť pasívnej vecnej legitímácie označeného odporcu, až po preukázaní jej dôvodnosti súd skúma a hodnotí ďalšie skutočnosti a dôvodnosť návrhu ako takého. Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že na strane odporcu v 1. rade je nedostatok pasívnej legitímácie v konaní, návrh vo vzťahu k odporcovi v 1. rade zamietol.

Námietku nedostatku pasívnej legitímácie v konaní uplatnil aj odporca v 2. rade. V podaní uviedol, že v prípade, ak by informácie poskytnuté advokátom X. neboli pravdivé, nesie zodpovednosť sám advokát

X., odporca v 2. rade nemal dôvod spochybňovať advokáta X. a pri podaní námietky tieto tvrdenie len reprodukoval.

Z predložených listinných dokladov má súd za preukázané, že odporca v 2. rade podal v arbitrážnom konaní vedenom pred Medzinárodným rozhodcovským súdom pri Medzinárodnej obchodnej komore v Paríži (ICC) námietku zaujatosti proti navrhovateľovi. Súčasťou námietky bolo čestné vyhlásenie pána R.. I. a V.. S. Y., ktoré vypracovali po stretnutí s V.. F. X.. Listinu zo dňa 18.04.2007 od V.. F. X., obdržal odporca v 2. rade síce v roku 2007, ale účastníkom arbitrážneho konania pred Medzinárodným rozhodcovským súdom pri ICC sa stal až v roku 2008. V.. F. X. pravdivosť svojich tvrdení z listu zo dňa 18.04.2007, označeného ako "Spory o platnosť dražby - zpráva pro klienta", V.. X. potvrdil na osobnom stretnutí dňa 26.08.2010 s R.. I. a V.. Y.. Uvedené vyplýva tak z výsluchu svedka V.. S. Y. ako i z pripojeného trestného spisu, v ktorom sa nachádza aj výsluch R.. I.. Vzhľadom k tomu, že svedok V.. F. X. odmietol vo veci vypovedať, tento navrhnutý dôkaz zásadne neprispel k objasneniu sporných tvrdení, len bola potvrdená skutočnosť, že navrhovateľ V.. X. telefonicky kontaktoval. Na základe uvedeného tak súd ustálil, že odporca v 2. rade, postupom podľa čl. 11 bod 2 Pravidiel rozhodcovského konania, použil výhradne informácie, ktoré sa dozvedel od V.. F. X., preto za ich obsah nenesie zodpovednosť a na jeho strane je tak nedostatok pasívnej legitímácie v konaní.

Aj v prípade, ak by súd dospel k záveru, že odporca v 2. Rade je v konaní pasívne legitimovaným, návrh by ako nedôvodný zamietol.

Podľa čl. 1 Pravidiel rozhodcovského konania medzinárodnej obchodnej komory : Medzinárodný rozhodcovský súd (ďalej len súd) Medzinárodnej obchodnej komory (ďalej len ICC) je rozhodcovský orgán pridružený k ICC. Štatút súdu je uvedený v Prílohe I. Členov súdu menuje Svetová rada ICC. Úlohou súdu je zabezpečovať riešenie obchodných sporov medzinárodnej povahy cestou rozhodcovského konania, v súlade s Pravidlami rozhodcovského konania Medzinárodnej obchodnej komory. Ak je k tomu súd oprávnený rozhodcovskou zmluvou, zabezpečuje tiež riešenie cestou rozhodcovského konania v súlade s týmito Pravidlami u obchodných sporov, ktoré nie sú medzinárodnej povahy.

Podľa čl. 11 bod 1. Pravidiel rozhodcovského konania, rozhodcu možno odmietnuť z dôvodu údajnej predpojatosti alebo z iných príčin, a to formou písomného podania sekretariátu, v ktorom budú uvedené skutočnosti a okolnosti, na ktorých je odmietnutie rozhodcu založené.

Podľa čl. 11 bod 2 Pravidiel rozhodcovského konania, aby odmietnutie rozhodcu bolo prijaté, musí ho strana poslať do 30 dní po prevzatí oznámenie o menovaní alebo potvrdení tohto rozhodcu, prípadne do 30 dní odo dňa, kedy strana odmietajúceho rozhodcu zistila skutočnosti a okolnosti, na ktorých zakladá svoje odmietnutie., pokiaľ tento dátum nasleduje po prevzatí vyššie uvedeného oznámenia.

Podľa čl. 11 bod 3 Pravidiel rozhodcovského konania, sekretariát poskytne dotknutému rozhodcovi a druhej strane alebo stranám, ako aj ďalším členom rozhodcovského senátu, príležitosť sa písomne vyjadriť k odmietnutiu tohto rozhodcu v primeranej časovej lehote. Vyjadrenie budú zaslané stranám a rozhodcom. Potom súd rozhodne o prípustnosti odmietnutia rozhodcu, ako i prijatí tohto rozhodnutia.

Podľa Prílohy II Čl. 1 bod 3 Pravidiel rozhodcovského konania, dokumenty predložené súdu alebo spísané v priebehu rozhodcovského konania sú k dispozícii výlučne pre členov súdu, sekretariát a osoby, ktoré majú oprávnenie predsedu súdu zúčastniť sa zasadania súdu.

Je skutočnosťou, že mnoho početnosť prejavov jednotlivých stránok ľudskej osobnosti fyzickej osoby zodpovedá aj mysliteľné široké spektrum možných neoprávnených zásahov proti niektorej z týchto zložiek osobnosti. Pretože sa jedná o najvlastnejšiu, najvnútornejšiu a najintímnejšiu sféru ľudskej osoby, ktorej zásah zvonku je dotknutou fyzickou osobou veľmi často pociťovaný so značne nepriaznivou intenzitou, je nepochybne vecou zákona tejto osobnostnej sfére poskytovať príslušnú právnu ochranu. Z tohto pohľadu preto občiansky zákonník právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby upravuje ako jednotné právo, ktorého úlohou je v občianskoprávnej oblasti zabezpečiť rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej všestranný slobodný rozvoj. Je možné tiež uvážiť, že vo svojej podstate ide o dôležité rozvinutie a konkretizáciu článkov 7,8,10,11,13 a 14 Listiny základných práv a slobôd. Pritom v tomto jednotnom rámci práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé dielčie práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt (stránok) osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľnej súčasti celkovej fyzickej a psychicko-morálnej integrity osobnosti. Výpočet týchto jednotlivých práv tak, ako sú uvedené v občianskom zákonníku, je potom iba demonštratívny (z Rozsudku NS ČR zo dňa 30.06.2005, sp.zn. 30 Cdo 1630/2004).

Predmetom zákonnej ochrany fyzickej osoby je česť a ľudská dôstojnosť pred zásahmi, ktorých znakom je jednak neoprávnenosť a jednak objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Aby bolo právo na ochranu osobnosti úspešne uplatnené, je potrebná objektívna spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanoveniami Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa

ochrany osobnosti. Podľa ustálenej judikatúry sa nevyžaduje následok porušenia práva, ale postačuje, aby bol zásah spôsobilý vyvolať ujmu. Pritom objektívna spôsobilosť zásahu znamená objektívne hľadisko, podľa ktorého by v danom čase a mieste takúto ujmu vnímala aj každá iná fyzická osoba s tým, že musí ísť o ujmu závažnú vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie, dopad a dôsledky.

V danom prípade je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že odporca v 2. rade v konaní vedenom pred Medzinárodným rozhodcovským súdom pri ICC bol v postavení žalobcu proti žalovanému spoločnosti Československá obchodní banka, a.s. a navrhovateľ bol v tomto konaní v postavení predsedajúceho rozhodcovského tribunálu. Odporca v 2. rade ako účastník predmetného rozhodcovského konania v súlade s Pravidlami ICC realizoval svoje procesné práva a uplatnil námietku voči osobe navrhovateľa ako osobe rozhodcu v tomto konaní. Pokiaľ pri realizácii tohto procesného oprávnenia (pri plnení tejto procesnej povinnosti) dôjde k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, neposudzuje sa takýto zásah ako neoprávnený potiaľ, pokiaľ sa osoba vykonávajúca toto právo (plniaca túto povinnosť) nedopustí excesu (vybočenia), pričom za exces treba považovať každé konanie, ktoré vybočilo z rámca zodpovedajúceho výkonu príslušného procesného oprávnenia alebo plneniu príslušnej procesnej povinnosti.

Súd dáva do pozornosti relevantné závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 152/08 zo dňa 15.12.2009, podľa ktorých ochrana slobody prejavu je nevyhnutná z viacerých dôvodov. Sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov v demokratickej spoločnosti, jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k "informáciám" a "myšlienkam", ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Vyžaduje si to pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o "demokratickej spoločnosti" (Handyside v. UK, sťažnosť č. 5493/72, rozsudok zo 7. decembra 1976, § 49). Sloboda prejavu je základným pilierom demokratickej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným veciam a vynášať o nich hodnotové sudy. K veciam verejným pritom nepochybne patrí činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Tieto činnosti môžu byť verejne posudzované, pričom pri ich kritike platí z princípu demokracie vyplývajúca ústavná prezumpcia, že ide o kritiku dovolenú. V niektorých situáciách však musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitačná klauzula v čl. 26 ods. 4 ústavy explicitne uvádza dôvody takéhoto obmedzenia, pričom takéto obmedzenie musí byť stále v súlade s demokratickým charakterom spoločnosti ("opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné"). Dôvodom obmedzenia môže byť aj ochrana práv iných, teda aj základné právo na česť podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, resp. čl. 16 ods. 1 ústavy konkretizované § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na úrovni zákona chráni teda ustanovenie § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka osobnosť súkromných osôb pred neoprávnenými zásahmi zo strany iných súkromných osôb alebo štátu. Takýmto zásahom môže byť aj zverejnenie nepravdivých a poškodzujúcich údajov o určitej osobe.

Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia musel súd preskúmať, (1) či druh predmetného prejavu je chránený v zmysle čl. 26 ústavy, (2) či došlo k zásahu do slobody prejavu, (3) či uvedený zásah mal zákonný základ (4) a ďalej KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO hovorí, pričom na základe odpovedí na dané otázky možno zistiť, či zásah bol proporcionálny. Posúdiť proporcionalitu medzi slobodou prejavu a ochranou osobnosti na základe vyššie uvedeného KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO testu, možno v danom prípade na základe trojstupňového testu proporcionality, v ktorom prvým krokom je test dostatočne dôležitého cieľa, teda test vhodnosti, či zásah smeruje k cieľu, ktorý je dostatočne dôležitý na ospravedlnenie zásahu, ako aj test racionálnej väzby medzi zásahom a cieľom zásahu - či daným prostriedkom (obmedzením slobody prejavu) je možné dosiahnuť akceptovateľný cieľ (ochranu osobnosti). Posúdiac okolnosti daného prípadu súd považuje za preukázané, že v danom prípade nie je žiaden dôvod na obmedzenie slobody prejavu odporcu v 2. rade, nakoľko jeho konaním nedošlo k takému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, ktoré by si nejaké obmedzenie vyžadovalo. Druhým krokom je test nevyhnutnosti (test potrebnosti použitia daného prostriedku - zásahu), teda či nebolo možné použiť šetrnejší zásah, pričom v danom prípade súd nenašiel žiaden akceptovateľný dôvod, pre ktorý by bolo odôvodnené zasahovať do prejavu odporcu, a to využiť procesné nástroje v konaní. Tretím krokom je test proporcionality v užšom slova zmysle, ktorý zahŕňa test zachovania maxima z obidvoch základných práv a tzv. Alexyho vážiacu formulu, ktorá pracuje s trojstupňovou stupnicou hodnôt - nízka, stredná a podstatná, pričom intenzita zásahu do jednotného základného práva sa pomeruje s mierou uspokojiteľnosti druhého práva v kolízii, pričom intenzita zásahu a miera uspokojenia nadobúdajú jednu z hodnôt nízka, stredná a podstatná. V prerokúvanej veci by v prípade vyhovenia žalobnému návrhu bola intenzita zásahu do práva odporcu na slobodu prejavu podstatná, pretože išlo o uplatnenie procesných práv v arbitrážnom konaní. Miera uspokojiteľnosti práva na ochranu osobnosti navrhovateľa vyplýva z odpovedí na test otázkami KTO - odporca v 1. rade ako právny zástupca

odporcu v 2. Rade, konajúci v rámci priameho zastúpenia, O KOM - informácie o navrhovateľovi ako predsedajúcemu rozhodcovi, inak i advokát osoba považovaná za osobu pôsobiacu vo verejnom živote, ČO - úplné a pravdivé informácie na obranu práv odporcu v 2. rade, ako klienta odporcu v 1. rade, ktoré obdržal od V. X., KDE - výlučne na arbitrážnom konaní pred ICC, a to v súlade s procesnými pravidlami, KEDY - v arbitrážnom konaní pri uplatnení Námietky zaujatosti, v ktorom navrhovateľ pôsobil ako predsedajúci rozhodca. S ohľadom na to, že navrhovateľ je osobou verejného záujmu a napadnutá bola podaná námietka zaujatosti odporcom v 2. rade v arbitrážnom konaní, miera uspokojiteľnosti práva na ochranu osobnosti k všetkým napadnutým výrokom môže byť len nízka, nakoľko odporca v 2. rade o navrhovateľovi uviedol informácie získané od tretej osoby. Z uvedeného vyplýva, že v prípade vyhovenia žalobe by podstatný zásah do slobody prejavu odporcu v 2. rade prevážil nízku uspokojiteľnosť práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, a keďže odporca v 2. rade uplatňoval svoje procesné práva v arbitrážnom konaní a navrhovateľ bol v postavení osoby verejného záujmu, bola tak neoprávnenosť zásahu do práv navrhovateľa vylúčená.

Z uvedeného súd ustálil, že nedošlo do zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, nakoľko vykonaným dokazovaním má súd za preukázané, že odporca v 2. rade použil výhradne informácie, ktoré sa dozvedel od V. F. X. a vychádzal z ich pravdivosti a tieto informácie sa týkali okolností mimo intímnu sféru života navrhovateľa. Keďže tieto informácie boli súčasťou realizácie procesných práv počas rozhodcovského konania, tento druh prejavu spadá jednoznačne pod ochranu čl. 26 ods. 1 ústavy. Na základe uvedeného, preto súd posúdil návrh navrhovateľa ako nedôvodný.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie uvedeného § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa úspešnosti v konaní, preto priznal odporcovi v 1. Rade náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu AK ZÁHRADNÍK & spol.s.r.o. do 11.11.2014 a od 11.11.2014 JUDr. Petra Chudíková, advokát, celkom vo výške 1.204,99-EUR, a to za:

" 6 úkonov á 61,41-EUR (príprava a prevzatie, účasť na pojednávaní dňa 17.03.2014, účasť na pojednávaní dňa 09.06.2014, podanie zo dňa 18.06.2014, účasť na pojednávaní dňa 04.08.2014, účasť na pojednávaní dňa 08.09.2014)= 368,46-EUR,

" 6 x režijný paušál á 8,04-EUR = 48,24-EUR,

" 3 úkony x 1 režijný paušál á 61,41-EUR (účasť na pojednávaní dňa 28.11.2014, podanie zo dňa 29.12.2014, účasť na pojednávaní dňa 02.02.2015) = 92,11-EUR,

" režijný paušál 2 x á 8,04-EUR, režijný paušál 1 x á 8,39-EUR = 24,47-EUR+ 20% DPH

* Hotové výdavky - cestovná náhrada, celkom 267,94-EUR, z toho :

~ pojednávanie na Obvodním soudu pro Prahu 2 dňa 04.08.2014, cesta Bratislava - Praha a späť (660 kmx 0,183l/km =120,78-EUR x 6,9l/100km x 1,352 =61,57-EUR) t.j. 182,35-EUR,

~ Účasť na pojednávaní dňa 28.11.2014- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 7,9 l/100 km x 1,396 = 1 x 86,05-EUR,

~ Účasť na pojednávaní dňa 02.02.2015- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 0,079 x 1,252=1/2 x 84,92-EUR,

* Náhrada za stratu času = 297,12-EUR, z toho : pojednávanie na Obvodním soudu pro Prahu 2 dňa 04.08.2014 (14x13,40-EUR) t.j. 187,60-EUR, pojednávanie dňa 28.11.2014 - 1 8 polhodín x 13,40-EUR, pojednávanie dňa 02.02.2015 - 1 8 polhodín x 13,98-EUR.

Odporcovi v 2. rade súd priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia JUDr. Petra Chudíková, advokát vo výške 1.975,35- EUR, a to za:

" 7 úkonov á 61,41-EUR (príprava a prevzatie, účasť na pojednávaní dňa 17.03.2014, podanie zo dňa 16.04.2014, účasť na pojednávaní dňa 09.06.2014, podanie zo dňa 18.06.2014, účasť na pojednávaní dňa 04.08.2014, účasť na pojednávaní dňa 08.09.2014) = 429,87-EUR,

" 3 úkony x 1 režijný paušál á 61,41-EUR (pojednávanie dňa 28.11.2014, podanie zo dňa 29.12.2014, účasť na pojednávaní dňa 02.02.2015) = 92,11-EUR,

" režijný paušál 9 x á 8,04-EUR, režijný paušál 1 x á 8,39-EUR = 80,75-EUR + 20% DPH,

* Hotové výdavky - cestovná náhrada celkom 552,95-EUR, z toho :

~ Účasť na pojednávaní dňa 17.03.2014- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 7,9l/100 km x 1,428 =86,31-EUR,

~ Účasť na pojednávaní dňa 09.06.2014- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 7,9l/100 km x 1,484 = 86,31-EUR,

- ~ Účasť na pojednávaní dňa 08.09.2014- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 7,9 l/100 km x 1,466=86,61-EUR,
- ~ Účasť na pojednávaní dňa 28.11.2014- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 7,9 l/100 km x 1,396 = 1 x 86,05-EUR,
- ~ Účasť na pojednávaní dňa 02.02.2015- cesta Banská Bystrica - Bratislava a späť, 410 km x 0,183 + 0,079 x 1,252= 1 x 84,92-EUR,
- ~ Účasť na pojednávaní na Obvodnom súde pro Prahu 2 dňa 04.08.2014 - cesta Banská Bystrica - Praha a späť, 1 074 km x 0,183 + 7,9 l/100 km x 1,481=208,24-EUR,
- * Náhrada za stratu času celkom 699,12-EUR, z toho :
- ~ Pojednávanie dňa 17.03.2014 -8 polhodín x 13,40-EUR, pojednávanie dňa 09.06.2014 - 8 polhodín x 13,40-EUR, pojednávanie dňa 08.09.2014 - 8 polhodín x 13,40-EUR, pojednávanie dňa 28.11.2014 - 1 8 polhodín x 13,40-EUR, pojednávanie dňa 02.02.2015 - 1 8 polhodín x 13,98-EUR,
- ~ Pojednávanie dňa 04.08.2014 - 20 polhodín x 13,40-EUR.

Súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p. uložil navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia odporcov ich právnomu zástupcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.